

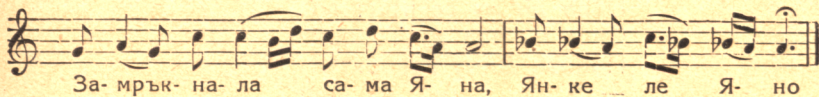
Днеска се жени нейна акранка, *)
 Нейна акранка, наша комшийка.
 Въ тѣхнитѣ двори пѣсни се чуватъ,
 Ази си слушамаъ, за Димка плача...
 Таквази бѣше сжщо катъ тебе.
 Азъ ще те даря хубава дара."
 Че ѝ донесе шити ржкави.
 — „Ти да ги носишъ и да поменвашъ."
 Жално заплака Димкина мама.
 Поела ги е хубава Димка,
 Ржкави гледа и жално плаче:
 — „Азъ съмъ вишила, азъ ще ви нося."
 — „Защо тъй думашъ, катунъ циганко?"
 — „Нали ме видишъ, видишъ познавашъ,
 Ази съмъ, мамо, твоето чедо,
 Менъ откраднаха черни цигани.
 Сега сж, мамо, въ нашата плѣвня."
 — „Я хайде, Димке, я хайде, чедо,
 Да си запалимъ нашата плѣвня.
 Че запалили бащина плѣвня,
 Плѣвнята гори, цигани пищятъ.

Замръкнала сама Яна.

(Пѣе се изъ пжтя — на връщане отъ нива).

Бавно

138.

Замръкнала сама Яна
 На бащини си кошари
 Съсъ брата си храненика,
 Че братъ Янки говорѣше:
 — „До сега сме братъ и сестра,
 А отъ сега първо либе."
 Викна Янка, та заплака:
 — „Чуete ли, горо, водо,
 Зематъ ли се братъ и сестра?"
 Дочу вода, пресъхнала,
 Дочу гора, повѣхнала,
 Дочу баща, оглушелъ е,
 Чула майка, онѣмѣла.

*) акранка = връстница.